

SUY NGÃM

HỘI THOẠI: TỰ TRI GIẢ MINH

Thời Mạt pháp, trước diễn biến bất nhân vô đạo, sức phá tán tâm hồn hết sức mạnh bạo, lòng người chính trực làm sao vô cảm? Đòi thì đối trị bằng **nhẫn nhục**, Đạo thì quay vào nội tâm, lấy **thanh tịnh** làm phương cách củng cố nội lực tự hữu.

Nếu chưa đủ sức chịu đựng bền vững, phải cần đến những liều “vắc-xin” để tạo kháng thể nội tâm. **Đạo pháp** chân tu chính là liều “vắc-xin” ấy. Nếu chỉ đơn thuần nói **nhẫn nhục hay thanh tịnh**, có phải là giải pháp tiêu cực chẳng?

Vậy “pháp môn” chính là Chơn Đạo kết tụ nội lực với tha lực. Tha lực ở đâu? Điều kiện nào để có tha lực đó? Lại giải đáp bằng Thanh Tịnh. Thanh tịnh là KHÔNG? – Không, không phải là VÔ, là trống không, mà “không” để CÓ.

– Có gì? – Khi đạt đến KHÔNG triệt để mới có cái CÓ đó. Chỉ người nào có rồi mới biết nó là gì! Suy ngẫm!

Hãy đọc lại Thánh ngôn:

“Có cái có trong tình Tạo Hóa

Không là không Đạo cả lưu hành

Biết đường sanh diệt diệt sanh

Hườn nguyên phần bốn nhọc nhàn chi con!”¹

1. Đức Vô Cực Từ Tôn, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam, 01-12 Bính Thìn (19-01-1977).

Lại hỏi Bốn Nguyên ở đâu? Xin hành giả tự trả lời . . .²

Dưới đây là đoạn đối thoại của hai hành giả:

– Ông Trên dạy, những gì làm mình tưởng mình là người chơn tu, là đạt Đạo chỉ là cái bóng của Đạo thôi. Thiển nghĩ chỉ có thực hành **đạo pháp** mới đưa mình đến chỗ khai phóng tình thương, đạt đến trạng thái vô phân biệt. Đó là Thái cực chưa phân định âm dương, là tánh Không, là bất nhị pháp môn, là chỗ Đức Bác Nhã Thiền Sư dạy: *“Chấp không chấp có thiên tà/ Lìa không bỏ có cũng là bàng môn”*...

– *“Chấp không chấp có thiên tà/ Lìa không bỏ có cũng là bàng môn.”* Lời dạy này chắc nêu ra để nhắc nhở rằng: Đúng – sai, phải – trái đều trật lất, đều nghiêng ngả. Đó chỉ là cái đối đãi trong thế giới nhị nguyên này. Cái TRUNG tự hữu đã bị mất ngôi, phải chịu diên đảo.

Cái bàn, cái ghế còn nhờ các chân cân đối mà đứng vững cho hữu ích. Hạt cát, viên sạn gồ ghề còn biết đứng trên vị thế TRUNG (center of gravity), thế mà trải qua muôn ngàn năm vẫn nằm yên đó để đóng góp cho tiến hóa của vũ trụ, bồi đắp cho thiên nhiên, chờ cơ hội để tiến hóa.

Con người được Thượng Đế tạo ra từ nguyên lý Âm Dương cân đối, Thân Tâm, Hồn Xác, Hữu Vô quân bình bền vững. Nhưng tự làm cho tàn phế, nghiêng ngả. “Muôn kiếp chịu lạc đường” thì làm sao đây?

*“Làm sao thì hỏi lại chính mình,
Lão xưa dạy: “Tự tri giả minh”,*

2. *“Ngoài trời Thượng Đế bao la/ Trong lòng vạn tượng cũng là Chí Tôn.”* Đức Quảng Đức Chơn Tiên, Minh Lý Thánh Hội, 07-6 Tân Dậu (08-7-1981).

*Tri rằng ta vốn con trời đất,
Đất trời bền vững bởi quân bình.”
“Trong ta đã sẵn tánh tuyệt minh,
Trời đất thân này tự nó sinh,
Quyền pháp càn khôn đều có đủ,
Nói theo Thiên lý tự nhiên minh.”*